

kogguda, mis temmale ja temma perrele
üllespiddamiseks kulluks ja häddašte tar-
wis lähhäks.

Agga seep se on, mis sedda teist
küssimist, mis jutluse hakkatuses teggin,
mele tulletab; sedda küssimist: mis hin-
da ehk kašsu sadab leiku se-pühha
pühhitsemine? Tanno-palwe, kituse,
ja kituse-lauludega peame sedda pühha
pühhitsema; sest et Jummal leikuse-
andid selle wäert, et temmale nende eest
au, kitust ja tannu anname. Agga, ar-
mad! kui sedda pühhitseme, mis pühhit-
semise wäert; siis on meil ikka sest suur
kašsu, sest et meie waimo silmi meile selle
läbbi lahti tehakse, ning siis oskame
näha, mis meie muido polleks näind.

Monni kaebab, et sell süggisel temmal
dige waene leikus olnud, et jo wilja
ostnud, ja ei tea kuidas aasta otsa ue

leikuseni läbbi ajada. Agga mis ütleb
kirri? Kirri ütleb: kes kašsinaste
külwab, se peab ka kašsinaste
leikama, ja kes rohkeste külwab,
se peab ka rohkeste leikama.
Küll sa nüid ütled: ma polle kašsina-
naste külwand, kui mullo ja tunnamullo,
agga mo pösd polle ühtegi kandnud. —
Märka ommetegi, armas! omma tded
ja teggemist tanna tähhele panna! Sa
polle kašsinamaste külwand kui mullo ja
tunna mullo, agga ehk wähhema hole-
kandmisega ni hästi tde kui seme po-
lest? ehk hiljamine, ehk warremine kui
so maa ei falli? Sest, kui üht ehk teist
olled teggemata jätnud, mis kui külwi-
mehhel so kohhus olli tähhelepanna; siis
olled jo ikka kašsinaste külwanud, ning
pead siis sallima, et Jummal sanna
sinnogi kohta tdeks saab, kui ütleb: kes